

ΦΡΟΥ—ΦΡΟΥ

'Αρτέμιδες! 'Αρτέμιδες! ὅλο 'Αρτέμιδες ἀνακαλύπτονται, ἀνακράζει ἡ 'Εφημερίς. Καὶ διατί ὄχι; 'Αφότου δὲν ἔχομεν 'Αρτέμιδας ἐν τῇ κοινωσίᾳ μας, τὸ πολὺ μᾶς ἔλειναν καὶ σκαίτοι 'Αρτέμιδες, αἱ καλαὶ παρθένοι ἀπελιθώθησαν. Ζωντανὰς ἀναζητήσατε 'Αφροδίτας μόνον εἰς τὸ Φάληρον! Καὶ ἀπὸ 'Αρτέμιδας μόνον εἰς τὰς ἀνασκαφάς!

Τί ἄνθρωπος αὐτὸς ὁ Κουάκερος τῶν Νέων 'Ιδεῶν! Καταγγέλλει δύο συμπληθητικώτατος Φαληρίδας ὅτι ἡσχρημόνουν. Τί λέγεται ἀσχημονεῖν, κύριε 'Αθάνατε; *Ἄν δὲν ἀπατώμεθα ἐννοεῖτε ὅτι τὰ ἐν οἴκῳ μὴ ἐν δήμῳ! Εἴμεθα καὶ ἡμεῖς ἐκεῖ καὶ δὲν εἶδομεν ἂν καὶ εἴχομεν πολλὴν θεαματικὴν ὄρεξιν τίποτε ἐξ ὧν γίνεται ἐν τῷ οἴκῳ μετὰ μέθην καὶ κραιπάλην. Καὶ θὰ τὰς ἐμακαρίζομεν ἡμεῖς καὶ θὰ τὰς συνεχαίρομεν ἂν εἴχον τὸ θάρρος ὑπὸ τοὺς δειλοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὴν τρέμουσαν ρίνα τοῦ κυρίου 'Αθανάτου νὰ πράξουν ἐν δήμῳ τὰ ἐν οἴκῳ. *Ἡμεῖς εἰς ὅ,τι ἐνετροφήσαμεν ἦτο ἐμβαθύτατον καρρὲ εἰς ὃ ὁ ὀφθαλμὸς μας ὡς Καλύμνιος δῦτη, εἶδεν καὶ ἀνέδεν ἡδυπαθῆς!

'Ο ὑπουργὸς τῶν 'Βσωτερικῶν περιῆλθεν ἢ θὰ περιέλθῃ τὴν πόλιν! 'Ελπίζομεν οἱ κ.κ. Νομάρχης, Διευθυντὴς τῆς 'Αστυνομίας καὶ Δήμαρχος νὰ ἐνθυμηθοῦν τὸν 'Ρῶσον ἐκεῖνον ὑπουργόν, ὅστις εἰς παρομοίαν περιόδῳ τοῦ αὐτοκράτορός του εἶχε φροντίσει νὰ στήσῃ παντοῦ σκηνογραφίας παριστανούσας ὠραίας πόλεις, σκιερὰ δάση, δενδροφυτείας καὶ τόσον νὰ ἐκμεταλλεθῇ τὴν ὀπτικὴν ἀπάτην, ὥστε νὰ κάμῃ νὰ πιστεύσῃ ὁ Κύριός του ὅτι ἡ Αὐτοκρατορία του εἶναι ἀληθινὰ 'Ἠλύσια! *Ὅσον ἀπὸ πρασινάδας δὲν ἔχουν ἀνάγκη νὰ δανεισθοῦν τὰς σκηνογραφίας τῶν 'Ὀλυμπίων, τοὺς ἀρκοῦν τὰ ἔλη τοῦ 'Ιλισσοῦ καὶ τὰ ἐν ἐκάστῃ ὀδῷ τέλματα τοῦ κ. Σούτσου.

Πῶς σὰς φαίνονται αὐτὰ τὰ ἐκ Μεσολογγίου τηλεγραφήματα περὶ τοποθετήσεως τοῦ ἔλαιου ἀνδριάντος Βύρωνος καὶ αὐτὰ αἱ κοκκετάρικαι ὑπογραφαί: 'Ραζῆς, Μυρτίλος, Γεννάδης! 'Ὡχ! μπορεῖ κανεὶς νὰ λειποθυμήσῃ βλέπων κατὰ σειρὰν αὐτὰς τὰς χάριτας.

Μεθαύριον κατὰ τὰ ἐγκαίνια θὰ ἰδῆτε ἄλλο τηλεγράφημα: α'Ὠμιλήσαμεν πεζὰ καὶ ἔμμετρα καὶ μᾶς ἐχειροκρότησαν. — Ραζῆς, Καζάζης, Παράσχος.»

Καὶ ἀντιμεθαύριον ἄλλο: Κυβέρνησιν Κουμουνοῦρου. Τόσοι κόποι, τόση ἐπατεία, τόσος ἀγὼν ἀποσπαστικός τοῦ πέντε κ' ἐξήντα τοῦ Δ. Καμπὰ δὲν μᾶς ἀξίζουσιν ὅλα αὐτὰ ἐνα παράσημον; 'Βρωτῶμεν. — Μαρτίλος, Γεννάδης, 'Ραζῆς, Καζάζης, μὲ συμπάθειαν!

'Ὀλίγον εἶναι νὰ ὑπάρχουν κρεπωπελεῖα προνομιούχα καὶ νὰ σφάζουν ἐντὸς τῆς πόλεως καταβρέχοντα τοὺς δρόμους δι' αἷματος καὶ τὴν ἀτμοσφαιρὴν δι' ἀναθυμιάσεων; Καὶ

τότε διατί εἶνε τὰ σφαγεῖα, ὧ κλητῆρες, ὧ ἀστυνομία, ὧ δούκα; Διὰ νὰ εὐρίσκτε εὐκαιρίας νὰ πληρώνεσθε ἰδιαιτέρως παρ' ἐκείνων ἐκ τῶν κρεπωπωλῶν, οἵτινες ἔχουν ἀδυναμίαν εἰς τὰ Σφαγεῖα καὶ ἀληθεῖς οἰκοκυραῖοι θέλουν νὰ τὰ κάμουν ὅλα ἐντὸς τοῦ ἐργαστηρίου των! *Ἄς ἴδωμεν οὐχ ἦττον ἂν καὶ τώρα ἀκόμα ἐξακολουθήσῃ τὸ ἀστυνομικὸν αὐτὸ ἔθιμον!

Πάλιν θυσία: κ. Πρωτοπαπαδάκη!

Δωρὴν συμβουλὰς εἰς τοὺς πτωχοὺς. Δέχεσθε καὶ μίαν δίκην μας, ἀντὶ μιᾶς δεκάρας, τῆς τιμῆς τοῦ φύλλου; 'Ἰδοὺ αὐτὴ σιγὰ σιγὰ νὰ μὴ μᾶς σκοτιζετε κάθε λίγο καὶ κόμματι μὲ τὸ δῖπνχου καὶ τετράπνχου ὄνομά σας!

'Ἀκουσθὲν ἐν τῇ 'Ὀδῷ Κηφισιά μετὰξὺ μιᾶς χωρικῆς καὶ ἐνὸς Καλογήρου, ὅστις δὲν εἶναι ὁ *Ἐξαρχος τοῦ Παναγίου Τάφου:

- Καὶ πόθεν εἶσαι χριστιανή;
- Βαλτινίσια, δεσπότη μου. 'Ἀμὴ σένα πῶς σε λένε;
- Παῖσιος μοναχός, χριστιανή μου.

ΜΟΥΣΙΚΟΛΟΓΙΑ.

*Ὅταν κατεχώμεθα ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ spleen τὸ ὅποιον εἶνε δεκάκις χειρότερον τοῦ ἀγγλικοῦ spleen, ὅταν μύριοι πένθιμοι λογισμοὶ μᾶς καταδιώκουσιν, ὡς χωροφύλακες ἐπιστράτους, καὶ αἰσθανόμεθα ἐν ὑμῖν ὄρμας Καννιβάλων, καὶ ὀρέξεις βουλευτῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἔχομεν ἀσφαλτον κανάκειαν πρὸς καταπράϋνσιν τῶν νεύρων ἡμῶν ὀλίγην μουσικὴν. 'Ἡ μουσικὴ, χάριτι θεῖα, εἶνε ἀφθονος ἐν 'Αθήναις, ἀλλ' ἢ καλὴ μουσικὴ, ὡς πάντα τὰ καλὰ πράγματα τῆς πρωτευούσης εἶνε σπάνια. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ἀφικόμενοι ἐν τῇ ὀδῷ Σταδίου δὲν διστάζομεν, ὡς Ὁρακλῆς ἐν τῷ μύθῳ τοῦ Προδίκου, ἐπὶ ποίαν ὁδὸν νὰ τραπῶμεν, ἀλλὰ στρεφόντες θαρραλέως βαίνομεν πρὸς τὴν πλατεῖαν τῆς Ὀμονοίας, ἀφίνοντες εἰς τὰς παραμάννας τὰ αἰώνια μᾶρς, τὰ αἰώνια μπούμ, τὰ ἀτελεῖωτα Charivari τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος. 'Ἐκεῖ, εἰς τὴν πλατεῖαν τῆς Ὀμονοίας φθάσαντες, ἰσάμεθα καὶ ἀκροώμεθα μετ' εὐχαριστήσεως τὰς γλυκεῖας ἀρμονίας ἃς διαχέει παιανίζουσα ἢ μουσικὴ τοῦ πυροβολικοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἱκανοῦ καὶ καλαισθητοῦ ἀρχιμουσικοῦ κ. Καίσαρη. Θαύματα ἀληθῶς ἐπετέλεσεν ἢ μουσικὴ αὕτη ἐν βραχεῖ διαστήματι χρόνου. Συγκροτηθεῖσα τὸ πρῶτον ὑπὸ ἀδῶν καὶ ἀπείρων μουσικῶν, ἐγένετο διὰ τοῦ ζήλου καὶ τῆς ἐπιμελείας τοῦ διδασκάλου τελεῖα, καὶ ἐκτελεῖ ἀμέμπτως δύσκολα τεμάχια κλασικῆς μουσικῆς, ἐκλεγόμενα μετὰ πολλῆς νοημοσύνης καὶ καλαισθησίας.

'Ο κ. Καίσαρης ἔχει τοῦτο τὸ προτέρημα ὅτι ἐκ τοῦ μὴ ὄντος ἐσχημάτισεν καὶ, ἐνῶ οἱ ἄλλοι, μὴδὲ τῶν μουσικῶν ἐξαιρουμένων, συνειθίζουσιν νὰ παράγωσι ἐκ τοῦ καὶ τίποτε. *Ἄς ἀποδώσωμεν λοιπὸν τὸν ὀρεξιόμενον ἔπαινον εἰς τὸν κ. Καίσαρην, ἐκπληροῦντες κατὰ γράμμα τὸ τοῦ Βῤαγγελοῦ α'Τὰ τοῦ Καίσαρος Καίσαρη.»

Le fils du Tambour Majeur.